

נשיא ומייסד
הרב שאול ישראלי זצ"ל

מופק בסיועו של:
ההסתדרות הציונית העולמית
המחלקה לשירותים רוחניים בתפוצות

חֵמְדָּת יָמִיִּם HEMDAT YAMIM

כי תשא תשס"ח

פרשת שבוע

"עבד נאמן קראת לו"

הרב יוסף כרמל, ראש כולל 'ארץ חמדה'

גדולתו של משה רבנו, אדון הנביאים, איננה זקוקה ל"יחסי ציבור". הרמב"ם כבר קבע כי כינויו של משה "נביא" הוא רק על דרך השיתוף ואין להשוות את מדרגת משה בנבואה למדרגתם של שאר הנביאים. אף על פי כן, נעסוק בגדולתו של משה כפי שהיא משתקפת דווקא בפרשת השבוע.

בחלקה הראשון של הפרשה, עם סיום הצייווי על המשכן, משה נותן לעם ישראל את פרשיית השבת בה מוכרז כי השבת היא: "בְּיָמֵינוּ וּבְיָמֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתוֹ הוּא לְעֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְקֹנֵק אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׂ" (שמות ל"א יז).

אחרי הנפילה הגדולה של חטא העגל, משה מתייצב כסגורם של ישראל. במסירות נפש תוך ויתור על ענייניו הפרטיים, דורש הוא את טובת הכלל. משה מכריז כלפי מעלה: "וְעַתָּה אִם תִּשָּׂא חֲטָאתָם וְאִם אֵין מִחְנֵי נָא מִסַּפְרְךָ אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ (שם ל"ב לב).

בסוף הפרשה מספר הכתוב את הסיפור המופלא: "וַיְהִי בְרִדְתָּ מִשָּׁה מְהֵרָה סִינֵי וְשָׁנִי לְחַת הַעֲדַת בְּיַד מִשָּׁה... כִּי קָרַן עוֹר פְּנֵי מִשָּׁה" (שם ל"ד כט, לה).

מיד בהתחלת פרשת ויקהל שוב חוזרת פרשיית השבת: "שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לְכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן לִיקְוֹן" (שמות ל"ב ב).

חכמים תיקנו לנו בתפילת שחרית של שבת את הנוסח הבא: "ישמח משה במתנת חלקו, כי עבד נאמן קראת לו, כליל תפארת בראשו נתת, בעמדו לפניך על הר סיני, שני לוחות אבנים הוריד בידו, וכתוב בהן שמירת שבת".

נשתדל בע"ה להסביר:

א. מדוע השבת היא מתנת חלקו של משה?

ב. מדוע נקרא משה בכתוב ובפי חכמים, "עבד נאמן"?

ג. מה הקשר בין שתי העובדות הללו לבין "כליל תפארת בראשו נתת לו".
נשתדל לענות על כל השאלות ב"חדא מחתא".

משה רבנו התייצב מול עם ישראל המשועבד במצרים והכריז כי בא לשחררם בשליחותו של בורא עולם. הצעד הראשון בהליך השחרור היה כאשר שכנע את פרעה לתת להם יום מנוחה שבועי - יום השבת. השחרור משמעותו לא רק חופש מעבודה, אלא בעיקר חופש מ"חומר" ו"שעבוד" ל"רוחניות".

מאידך גיסא, ברגע שמשה קיבל עליו את השליחות הוא הפך להיות "עבד לעם קדוש". בכך העניק לעם ישראל את התובנה כי דחיית צרכי הפרט מפני צרכי הכלל מרוממת.

הרגע בו הגיע משה לשיא השיאים של "עבדותו" ומסירותו למען עם ישראל היה בפרשתנו - כאשר משה היה מוכן ל"המחות מן הספר" למען עם ישראל.

פרשיית השבת הראשונה באה לאחר מעמד הר סיני ונתנה משמעות רוחנית ליציאת מצרים. חטא העגל שמשמעותו השתעבדות ל"עגל הזהב" העמיד בסימן שאלה את מרכזיות חיי הרוח בעם ישראל.

מסירות הנפש של משה למען העם הבטיחה את הסליחה. הקב"ה בישר זאת פעמיים. בראשונה בקירון עור פניו של משה - משה התעלה וזכה למדרגת "עבד נאמן" של עם ישראל. עם ישראל זכה שוב ב"שבת" כשגם בלוחות השניים מופיעה פרשת השבת בנוסח של "שמור".

עכשיו נבין יותר את נוסח התפילה:

"ישמח משה במתנת חלקו (מתנת השבת לעם ישראל וקבלת השליחות), כי עבד נאמן (של עם ישראל) קראת לו, כליל תפארת בראשו נתת (קירון עור פניו), בעמדו לפניך על הר סיני (בהתחננו למען עם ישראל), שני לוחות אבנים הוריד בידו (הלוחות השניים), וכתוב בהם שמירת שבת (שמור את יום השבת)".

מי יתן ונזכה למנהיגים הדומים, כמה שאפשר, למשה רבנו ה"עבד הנאמן" ונפנים כראוי את המסר של השבת המשחררת מהסגידה ל"עגלי הזהב למיניהם".

ERETZ HEMDAH

5 Ha-Mem Gimmel St. P.O.B 36236 Jerusalem 91360

Tel: 972-2-5371485 Fax: 972-2-5379626

Email: info@eretzhemdah.org

www.yeshiva.org.il

ארץ חמדה ע"ר

רח' המ"ג 5 ת.ד. 36236 ירושלים 91360

טל' 02-5371485 פקס: 02-5379626

web-site: www.eretzhemdah.org

ניתן לקרוא את הדברים גם באתר האינטרנט www.yeshiva.org.il

משפט והלכה - משפטי שאול / הלכה פסוקה

"משפט והלכה בישראל" – בית הדין לענייני ממונות שליד "ארץ חמדה".

לפניות לבית הדין התקשרו ל"ארץ חמדה": 02-5371485, פקס 02-5379626 או דואר ל beitdin@eretzhemdah.org
במדור זה אנו מביאים פסקי הלכה מתומצתים של בתי דין לענייני ממונות.

פסקי הדין המפורסמים ב'הלכה פסוקה', אינם מבטאים את עמדת בית הדין 'משפט והלכה בישראל'. כמו כן אין לראות בפרסומם משום ייעוץ הלכתי או משפטי. מטרת פרסומם היא לעורר דיון הלכתי בין הקוראים.

פסק דין: עורך דין שגבה רבית פיגורים בשם העירייה / בית הדין האזורי אשדוד

עורך: הרב יואב שטרנברג

תיאור המקרה: העירייה במקום פלוני סללה מדרכה על יד ביתו של התובע, ושלחה לו חשבון תשלום בגין חלקו במדרכה. התובע סירב לשלם, והעירייה העבירה את העניין לטיפולו של הנתבע, שהוא עו"ד מטעמה. מאחר שהתובע עמד בסירובו לשלם, נאלץ הנתבע לגבות ממנו בעל כרחו את החוב בצירוף ריבית והצמדה כחוק.

התביעה: התובע טוען, שהנתבע לקח ממנו כסף שלא כדין, ועליו להשיבו לו. אמנם, הנתבע פעל כשליחה של העירייה, אולם היות שמדובר בגביית כספי ריבית שיש בזה איסור, אין הנתבע נחשב כשליח, משום שאין שליח לדבר עבירה.

פסק הדין: בית הדין פטר את הנתבע מלשלם לתובע.

הנימוקים: בשולחן ערוך (חושן משפט סימן ב) מבואר: "וכן נוהגין בכל מקום שטובי העיר בעירן כבית דין הגדול, מכין ועונשין, והפקרן הפקר".

ואף שיש חולקים וסוברים שאין בידם להפקיר, היינו לגבי הפקעת ממונו, ולא לגבי חלוקת הוצאות העיר בין תושביה, וכפי שכתב הסמ"ע (שם סקי"א) בשם המהרי"ק: "דאפילו למאן דאמר טובי העיר יכולים לתקן מה שירצו, היינו דוקא מה שהוא צרכי הקהל, אבל להפקיע ממונו מאחד לחבירו שאינו צורך הקהל, פשיטא דלא".

ולכן, הוצאות בניית מדרכה וכדומה, יש לבני העיר רשות להטיל את התשלום על אנשי העיר כראות עיניהם. ואמנם, בשולחן ערוך (חושן משפט סימן רלא סעיף כח) מבואר, שבמקום שיש 'אדם חשוב' בעיר, אין רשאים להתנות שלא מדעתו, ואם כן, היו צריכים להתייעץ עם תלמידי החכמים שבעיר, דבר שמן הסתם לא נעשה, אך כתב בדרכי משה (חושן משפט סימן ב) שזה רק בדבר שהוא קנס, ולא במסים סתם.

מלבד זאת, יש לציין ש'אדם חשוב' היינו, אדם שממונה לעניין זה, שתקנות הציבור יהיו תלויות בו, כלשון השולחן ערוך (סימן רלא שם). אבל מי שאינו תלמיד חכם הממונה על הציבור, אין לו דין אדם חשוב לעניין זה.

כל האמור לעיל הוא ביחס לעצם המס. אבל לשאלת הקנס במקרה של פיגור בתשלום, נחלקו הדיינים אם רשאים בני העיר להטיל קנס. לדעת הרב שלמה דיכובסקי, רשאים בני העיר להטיל קנסות אלו משני טעמים: (1) העירייה אמנם נחשבת כ'אישיות משפטית' אבל היא איננה אישיות משפטית פרטית, ואין איסור להלוות או ללוות ממנה בריבית. (2) הטלת ריבית והצמדה על חוב שאדם חייב למוסד ממשלתי או עירוני, איננה ריבית, אלא קנס נוסף על המאחרים לשלם.

הרב יעקב אליעזרוב התנגד לטעם הראשון שכתב הרב דיכובסקי – לדעתו, אף שיש המתירים להלוות לבנקים בריבית, כדוגמת שו"ת מהרש"ג (יו"ד סי' ג) וחלקת יעקב (ברייתא, חלק ג סי' קצ), שם מדובר דווקא להלוות לבנק, אבל ללוות מהבנקים בריבית, אסור גם לשיטתם, ואין לסמוך על כך לכתחילה. הרב אליעזרוב התנגד גם לטעם השני של הרב דיכובסקי, אלא שהוסיף שלכתחילה היה ראוי שהעירייה תציין שמדובר בקנס פיגורים, ולא בריבית, כדי למנוע חשש איסור על פי ההלכה. למעשה, הרב אליעזרוב כתב שאין להוציא מיד הנתבע מאחר שהוא מוחזק, ולא סמך לגמרי על שני הטעמים הנ"ל.

לדעת הרב מסעוד אלחדד, הצמדת החוב למדד מותרת, אבל תוספת הריבית יש בה משום איסור ריבית, אלא שאין זה איסור דאורייתא, שהרי אין כאן ריבית בדרך הלוואה, אלא רק איסור דרבנן.

לדעת הרב דיכובסקי, היות שלעירייה היתה זכות מלאה לגבות את ההצמדה וריבית הפיגורים, ברור שגם הנתבע נחשב שליח לכל דבר, וממילא אינו בעל דברים של התובע.

הרב אליעזרוב והרב אלחדד ציינו טעמים מדוע אין כאן דין שליח לדבר עבירה, אף אם נאמר שהנתבע עשה איסור: הרב אליעזרוב ציין, שלדעת תוספות (בבא מציעא עט. ד"ה נתנו) כשהשליח שוגג, יש שליח לדבר עבירה, משום שלא שייכת סברת 'דברי הרב ודברי התלמיד, דברי מי שומעים?'. היות שאין ברור שיש כאן איסור, ואף אם יש איסור, בוודאי שהשליח היה שוגג, אין להוציא מיד השליח.

הרב אלחדד ציין, כי היות שמדובר בריבית דרבנן, יש שיטות באחרונים, שבאיסור דרבנן יש שליח לדבר עבירה. כן כתבו המשנה למלך (מלוה ולוה פרק ה הלכה יד ד"ה העולה שכר) והמהרי"ט (חלק א סי' קטז).

נוסף על כך, יש לצרף את שיטת הרמ"א (יורה דעה סימן קס ע"פ טז): "שמותר לישראל לומר לחבירו ישראל: לך והלוה לי מעות מפלוני ישראל בריבית ומותר לתת אחר כך הרבית לשליח להביאו לו, דלא אסרה תורה אלא רבית הבא מיד לוח למלוה והשליח אינו עושה שום איסור, דהאי רבית לאו דידיה הוא, ואי משום ששלוחו של אדם כמותו, אין שליח לדבר עבירה".

ואף שהט"ז חלק על הרמ"א, ובב"י כתב שתלמיד טועה כתבו, בנקודות הכסף סתר את ראיות הט"ז, והסיק כדעת הרמ"א. ולכן, היות שהנתבע מוחזק, יכול לומר 'קים לי' כדעת הרמ"א.

משפטי שאול

הוצאה מחודשת של הספר המכיל פסקי דין עקרוניים של מו"ר מרן הגאון הרב שאול ישראלי זצ"ל בשבתו בבית הדין הגדול בירושלים. בספר גם משא ומתן בנושאים אלה עם גדולי הדור. מחיר הספר 80 ₪ (לחץ לקניה)

"הלכה פסוקה" הינה יוזמה להפצת תקצירים של פסקי דין בענייני ממונות של בתי דין שונים.

בתוך "חמדת ימים" נפרסם כל שבוע פסק דין אחד.

גיליונות "הלכה פסוקה" ישלחו במייל אחת לשבועיים לכל המעוניין, ויכללו 3-4 פסקי דין.

להרשמה ולתגובות: halachapsuka@eretzhemdah.org

רוצים לחתום חוזה לפי ההלכה?

פנו אל: "משפט והלכה בישראל" טלפון: 02-5382710 פקס: 02-5379626 BEITDIN@ERETZHEMDAH.ORG

שו"ת במראה הבזק

(מתוך ח"ה)

Haifa, Israel

חיפה, ישראל

כסלו תשס"א

הורדת מחירים כמדיניות שיווק בחזירה לשווקים

שאלה

האם ומתי מותר ליצרן או סוחר להוריד מחירים כדי לחדור לשוק? ספק שרוצה לחדור לשוק מוזיל מחירים ומוכן לעבוד על רווח נמוך. האם זה מותר כי גורם לאחרים להפסיד/להקטין רווחים?

תשובה

מותר לסוחר להוזיל מחירים כדי למשוך קונים אליו, אך יש להימנע מהורדת מחירים מופרזת שתגרום הפסד לסוחרים רבים ותסכן את יכולתם להתפרנס, וודאי שאסור אסור לעשות זאת כאשר המטרה היא השתלטות על השוק על ידי חיסולם של עסקים קטנים.

¹ עלינו לדון כאן בשתי שאלות, א. מה הם הגבולות המוטלים על תחרות מסחרית ועד כמה עלינו להתחשב ביכולתם של הסוחרים לעמוד בתחרות ב. האם צריך להתחשב בתקנת הלקוחות ומתוך כך להתיר לסוחרים להוזיל מחירים, חרף הפגיעה ברווחיהם ובפרנסתם של הסוחרים האחרים

במשנה (בבא מציעא ס ע"א) מובאת מחלוקת תנאים "רבי יהודה אומר, לא יחלק החנווני קליות ואגוזים לתינוקות, מפני שהוא מרגילן לבא אצלו, וחכמים מתירין. ולא יפחית את השער, וחכמים אומרים זכור לטוב". הגמרא מבארת שחכמים מתירים חלוקת קליות ואגוזים משום שהסוחר המחלק אומר לחברו "אנא מפליגנא אמגוזי, ואת פליג שסקי". וכן על היתר חכמים לפחות את השער שואלת הגמרא "מאי טעמא דרבנן?" ומשיבה "משום דקא מרוח לתרעא", דהיינו שיוזל השער. מרן בשו"ע (חושן משפט סי' רכח, יח) פסק: "יכול למכור בזול יותר מהשער ואין בני השוק יכולים לעכב עליו", כדברי חכמים שאין איסור בהוזלת השער. גם רמ"א (שם סי' קנו, ה) פסק: "שני בני אדם הדרים ביחד, והאחד רוצה להוזיל בהלוואת ריבית לעכו"ם, אין חברו יכול למחות בו, וה"ה בכל כיוצא בזה, ועיין לקמן סימן רכח סעיף יח". והנה אף-על-פי שמדובר כאן בלקוחות נכרים שבוודאי לא שייכת בהם תקנת לקוחות, היתר רמ"א להוזיל. אלא שרמ"א עצמו (בתשובותיו סי' י) דן בעניין סוחר שהתחרה במהר"ם פדואה ומכר בזול ממנו, ואף הודיע שכל שיוזיל מהר"ם פדואה את סחורתו, יוזיל הוא יותר ממנו, ורמ"א אסר על אותו הסוחר להוזיל באופן כזה א. נימוק שיש בזה "פסקת חיותי", פגיעה ביכולת המתחרה להשאר "עסק חי" ב. על סמך שיטתו של רב הונא (בבא בתרא כא ע"ב) שכן מבוי אינו יכול לפתוח חנות נוספת במבוי כאשר יש בו כבר חנות פתוחה. ואף שלהלכה לא פוסקים כרב הונא, מצאנו ב"מרדכי" שהביא דברי ה"אביאסף" שכאשר אדם רוצה לפתוח חנות בכניסה למבוי שבתוכו כבר ישנה חנות דומה, יש לאסור עליו את פתיחת החנות, והוא מנמק את האיסור בכך שהוא פוסק כרב הונא. והסביר רמ"א, שיש מקרים שבהם הכול מודים, שאסור לפתוח משום "פסיק חיותא", והוא כאשר יש היזק ברור, אף-על-פי שבדרך כלל אין הלכה כרב הונא.

נמצא שישנה לכאורה סתירה בין דברי רמ"א בשו"ע ודבריו בתשובה. אכן "בית אפרים" (חלק חו"מ סי' כו) נקט שהעיקר כדברי רמ"א בשו"ע, וזו הסיבה שרמ"א לא הביא שם את דברי המרדכי להלכה. עוד טען שבתשובה רמ"א רק מצדד בזכותו של המהר"ם פדואה, אבל לא רצה לנקוט למעשה כדברי המרדכי. אמנם ניתן ללכת בכיוון אחר מן "בית אפרים" ולחלק בין תחרות שהמתחרה אינו יכול לעמוד בה, כמו במקרה של התשובה שבו אחד תמיד מוזיל יותר מאשר המהר"ם פדואה, וכן נקט ב"דברי חיים" (חושן משפט ח"א סי' יט), והוא אף הגיה בשו"ע שמותר להוזיל רק מעט. בעל "פנים מאירות" (ח"א סי' עח) אסר אף הוא הוזלה פחות מן השער, כשהמוכרים האחרים אינם יכולים להוריד את המחיר מתחת לשער, אפילו יש בזה משום תקנת הלוקחים, דהיינו כשהם יהודים. ולמד את זה מסברת הגמרא שהבאנו, שההיתר לחלק קליות או להוזיל נובע מכך שגם הסוחרים האחרים יכולים לחלק או להוזיל, והעמיד את דברי מרן שו"ע ודברי רמ"א במקרים שאכן השער יוזל בעקבות ההוזלה של אחד הסוחרים.

גם "חתם סופר" (חו"מ סי' קעה) סבר שאסור להוזיל מחירים כדי למשוך קונים, ויש שלמדו שהוא סבר כ"פנים מאירות". (מהרש"ם ב"משפט שלום", קונטרס תיקון עולם, סי' רלז אות יז), ויתכן שאסר מסיבות אחרות, וצ"ע. ובס' "ערוך השולחן" (חושן משפט סי' רלא, כ) כתב "ועתה במדינתנו יש לצעוק להיפך על החנונים המזלזלים במקחים בכל מיני סחורות, וע"י זה רבה הקלקול מהמסחר, והעניות. והרי חז"ל התירו להרויח שתות אף באוכל נפש, וכ"ש בשאר מיני סחורות שצריכים להרויח הרבה יותר, ועתה מזלזלים במקחים בלא דעת ובלא תבונה". ובמקום אחר (שם סי' רכח, יד) כתב "וכן יכול למכור בזול ואין בני השוק יכולים לעכב עליו. אמנם נ"ל דזהו רק

בתבואה, מפני שעי"ז שימכור בזול, גם האחרים ימכרו בזול... אבל לזלול במכירת סחורה איסור גמור הוא, ומתוך כך מקולקל דרך המסחר ומאבדין מעות אחרים. וכן מצאתי לאחד מהגדולים שכתב כן. ונראה שכוונתו ל"פנים מאירות" שהזכרנו. אמנם בשו"ת "דברי חיים" (ח"א סי' יח) סתר את דברי "פנים מאירות" וכתב להתיר הוזלה אף אם אין השני יכול להזיל, וכן התירו "חכמת שלמה" (בהגהות על שו"ע חושן משפט סי' רכח), שו"ת "גור אריה יהודה" (חושן משפט סי' כב), שו"ת מהרי"א הלוי (ח' ב סי' קל) ו"בית אפרים" (חושן משפט סי' כו-כח). ויש שטענו, שאף בעל "פנים מאירות" לא אסר אלא במקום שיש דינא דמלכותא דינא. מקור חשוב שדנים בו פוסקים, וממנו עולה שמותר להזיל משום תקנת לקוחות, הוא דברי הר"י מיגש שהובאו ב"נימוקי יוסף" (בבא בתרא יא בדפי הרי"ף ע"א ד"ה שיעור חייתייכו) לגבי האיסור על סוחרים שאינם מבני המקום לסחור בשוק העיר: "פירש הר"י מיגש ז"ל דהיינו דוקא, היכא דלא מוזלי תרעא טפי, אז אמרינן דמצו מעכבי, אבל אי מוזלי טפי, הא איכא תקנת לוקחים דהיא מתא, אם ישראל ניהו, לא מצו מעכבי". ויש שדייקו (מהרי"א לוי) שאף בהוזלה שאין לה תחרות מתיר הר"י מיגש, ויש ("פנים מאירות") שדחו זאת וטענו, שמדובר אך ורק בהוזלה שהסוחרים האחרים יכולים להתמודד איתה.

יש לציין שהמתירים שהזכרנו, לא חילקו בין מקרה שבו יש תקנת לקוחות, למקרה שהלקוחות הם נכרים שלא שייך בהם תקנת לקוחות.

על כן נראה שבאופן עקרוני ניתן להזיל, כחלק מתחרות מסחרית, אף כשהלקוחות הם נכרים אלא אם כן כוונתו להפסיד לגמרי את מסחרו של השני, כעין המקרה המובא בתשובות רמ"א, שאף היה מוכן להפסיד בשביל לפגוע בשני, שאז יש לחשוש לדעת רמ"א בתשובותיו ולאסור. לתקנת הלקוחות יש משקל הלכתי במקום שברך כלל אסור לפתוח חנות נוסף על זו הקיימת, כי אז, כשהחנות הנוספת מוזילה בהרבה, יש להתיר לפותחה משום תקנת לקוחות, כפי שראינו בר"י מיגש, וכן לגבי החובה למנוע יצירת מונופול, כמבואר ברמב"ן (בבא בתרא ט ע"א ד"ה הא דאמרינן).

גם ראוי להזכיר את תשובת מהרשד"ם (סי' תז) שדן במקום אשר בו עכו"ם יכולים לבוא ולמכור ללא הגבלה, שאז לא ניתן להגביל גם את היהודי אשר רוצה להזיל כדי להתחרות. תשובה זו הובאה להלכה גם ב"בית אפרים" וב"דברי חיים". יתכן שבתנאי השוק של היום ישנם מצבים, שבהם התחרות היא פתוחה באופן שאם אדם אחד לא יתחרה יהיו רבים שיעשו זאת במקומו, ועל כן ראוי להתייעץ הלכתית על כל מקרה לגופו.

בשם צוות המשיבים ובברכת התורה,

הרב משה ארנרייך הרב יוסף כרמל
ראשי הכולל

חברי הועדה המייעצת:
הרב זלמן נחמיה גולדברג
הרב נחום אליעזר רבינוביץ
הרב ישראל רוזן

שו"ת "במראה הבזק", חלקים א' - ו'	
תשובות לשאלות מרבני הגולה. השאלות מבטאות את המצב מיוחד של קהילות ישראל בכל קצוות תבל בימינו אנו. התשובות מתמודדות עם המציאות בעולם מודרני מתפתח בדרך של "דרכיה דרכי נעם". הספרים עוסקים בארבעת חלקי ה"שלחן ערוך" תוך ניסיון לקחת בחשבון גם את החלק החמישי ההופך את התורה ל"תורת חיים". מחיר מבצע לששת הכרכים במקום 360 ₪ 300 ₪ (לחץ לקניה)	
<p>"Living the Halachic Process" אנו שמחים להודיע על פרסום ספרנו הראשון באנגלית קובץ של שאלות שנענו בפרויקט "שאל את הרב" - Ask the Rabbi ניתן לקבל CD המכיל את דפי המקורות לתשובות שבספר. מחיר הספר \$25 ולרגל ההשקה \$20 (לחץ לקניה)</p>	<p>חמדת הארץ חלק ה' סדרת מאמרים הקשורים להלכות דיינים ועדות. נכתבו על ידי מרן הגר"ש ישראל זצ"ל, ויבדל"א הגר"נ גולדברג, ראשי כולל "ארץ חמדה" והרבנים הלומדים בבית המדרש. מדור תנ"ך מצורף לקובץ מחיר: 20 ₪ (לחץ לקניה)</p>